

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 261.883 van 24 december 2024
in de zaak A. 241.398/XII-9672**

In zake: J.G.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Van Hecke
kantoor houdend te 1000 Brussel
Wolvengracht 38, bus 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Deborah Smets
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 maart 2024, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het afdelingshoofd van de afdeling Dierenwelzijn van het departement Omgeving van de Vlaamse Overheid van 6 februari 2024 waarbij werd besloten tot het in volle eigendom geven van de hond – geïdentificeerd met chip nr. 967000009346052 – aan een erkend asiel waar hij op dat ogenblik verbleef, in toepassing van artikel 42, § 2, van de wet van 14 augustus 1986 ‘betreffende de bescherming en het welzijn der dieren’.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 260.361 van 2 juli 2024 heeft de Raad van State het debat heropend en de zaak verwezen naar de gewone rechtspleging.

De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Anja Somers heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 december 2024.

Staatsraad Frédéric Vanneste heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bruno Lenssens, die *loco* advocaat Christophe Van Hecke verschijnt voor verzoeker, en advocaat Steve Ronse, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Na een telefonische oproep over de mishandeling van een hond op straat begeeft een inspecteur van de lokale politie zich op 27 januari 2024 ter plaatse van het incident, waar hij de hond van de verzoekende partij aantreft met enkele omstaanders. Na het aanhoren van de getuigen en verzoeker beslist de inspecteur de hond in beslag te nemen en te laten overbrengen naar een erkend asiel.

3.2. Verzoeker wordt op 3 februari 2024 gehoord.

3.3. Op 6 februari 2024 beslist het afdelingshoofd van de afdeling Dierenwelzijn van het departement Omgeving om de hond in volle eigendom te geven aan het erkend asiel waar de hond verblijft. Dit is de bestreden beslissing.

3.4. De hond werd inmiddels door het asiel overgedragen aan een derde met een “overeenkomst voor plaatsing van dieren”.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

Standpunt van verzoeker

5. Verzoeker voert aan dat hij enorm lijdt onder de bestreden beslissing. Hij is zeer gehecht aan zijn hond. De hond was reeds dertien jaar zijn metgezel. Verzoeker heeft sinds de inbeslagname van zijn hond suïcidale gedachten. Hij lijdt dermate onder de bestemmingsbeslissing dat hij niet meer kan eten of eten kan binnenhouden. Hij is tot alles bereid om zijn hond terug te krijgen.

Ook de hond lijdt schade. Hij ondervindt stress door in het asiel te zitten. Hij is enorm verdikt. Verzoeker zet uiteen dat de hond volgens de vrijwilligers van het dierenasiel onmogelijk een mishandelde hond kan zijn.

Verzoeker zet uiteen dat hij onmogelijk sneller kon handelen. In eerste instantie was hij te emotioneel. Hij wijst op zijn precaire financiële situatie. Na de verwerping van het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft hij alles in het werk gesteld om extra stukken te verzamelen teneinde na 10 werkdagen een nieuw verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring in te dienen. Er zijn voldoende bijzondere omstandigheden aanwezig die een schorsing kunnen verantwoorden om aan zijn moreel nadeel een halt toe te roepen.

Beoordeling

6. Naar eis van artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, eerste lid, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’. Dit houdt in dat het aan verzoeker toevallt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een – voortdurende – tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitsprekt” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat, volgt dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

7. Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing gevolgen heeft voor zijn emotioneel welzijn. De afwezigheid van zijn hond weegt hem bijzonder zwaar. Dit betreft een moreel nadeel dat in de regel kan worden hersteld door de morele genoegdoening die een vernietiging van de bestreden beslissing met zich meebrengt. Verzoeker zet niet uiteen, laat staan dat hij aannemelijk maakt, waarom dit te dezen anders zou zijn. Het feit dat de hond verdikt zou zijn in het asiel is geen bijzonder omstandigheid die anders doet besluiten.

Verzoeker brengt geen andere concrete elementen aan, zodat de spoedeisendheid niet is aangetoond.

8. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumula-tief vervuld moeten zijn, wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op vierentwintig december tweeduizend vierentwintig, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Frédéric Vanneste,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Frédéric Vanneste